

LA FESTA MAJOR DE LA MINERVA

Festa Major de la Minerva.
Ara que vens amb aire d'alegria
calellenca i gentil Festa Major,
i estalones l'estiu que renuncia
al seu regnat lluent i abrusador,

Vine prop meu i mira'm bé a la cara
amb tot el teu posat de Festa Gran;
vull que te'm mostris ben senzilla i clara
perquè pugui comprendre el teu encant.

Vull que vinguis a dir-me aquelles coses
del teu passat que es lliga amb el present,
vull que em perfumin les mateixes roses
que perfumaren el teu naixement.

Festa Major; jo sé que el primer dia
que vas veure la llum al poble meu,
irradiaves sol d'Eucaristia
i eres devota filla del bon Déu.

Venies amb l'esguard i l'aire noble,
amb mantellina i pas de processó,
amb un desig de fer ben gran el poble
i amb impuls de virtut i ascensió.

Avui, oh Festa Gran, també et proposes
omplir les llars del teu perfum primer...
més, tot i dir-nos les mateixes coses
no sé què ho fa que no et sentim tan bé,

potser ho farà que ens crida més la taula
o aquell terrabastall de l'envelat,
que sentim ofegada la paraula
que ens vens a dir com en el temps passat.
